

i denne Henseende vil have accurat den samme Indflydelse, som Forslaget af det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), og det forekommer mig, at der ikke hester de Svagheder ved hiint som ved dette, hvorfor jeg for mit Vedkommende skulde ønske, at det ærede Medlems Forslag ikke blev vedtaget.

Tsberning: Det forekommer mig at Bepvarelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt man enten skal stemme for Forslaget af det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) eller for Fleertallets Forslag, egentlig beroer paa, hvorvidt man enten ønsker at fremme og befordre Bygningen af Væiligheder af denne Art, eller kun ønsker at lempe sig efter forhaanden værende vanskelige Tider. Dersom man kun ønsker det Sidste, skal man holde sig til Fleertallets Forslag; men ønsker man at fremme Indretningen af Boliger af den Art, som efter Lovforslaget skulle være frie og derfor kunne staffles billigere, skal man holde sig til Forslaget af det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer). Vi have fra 1857 en Erfaring om, hvor overordentlig let man kommer til at gjøre indgribende Skatteforandringer ifølge ganske sideordnede Betragtninger, thi det kan ikke nytte, at vi nægte, at en af Hovedgrundene, der bragte den Forandring i Skattelovgivning tilveie, der fremkom i 1857, ikke var Hensynet til den Sundtægt, der skulde staffles, men Hensynet til Sundhedsvæsenet. Dette sideordnede Hensyn kan paa enhver Tid træde frem, eftersom det ikke hviler paa nogen virkelig Erfaring eller noget sikkert Grundlag, men er en Modesag, og for alle Modesagers Indflydelse skal man vogte sig under Omstændigheder som disse. Vi staae nu i 1866; og i Marts Maaned bliver det altsaa 9 Aar, siden vi indførte den Lov, vi nu ville affstafte. Den Lov, vi nu vedtage, give vi altsaa, naar vi følge Fleertallet, i Virkeligheden høist 9 Aars Varighed, og naar vi regne paa, hvorledes Alt stadigt gaar hurtigere, give vi den maaskee neppe den halve Tids Varighed, men da et saa kort Tidsrum slet ikke bethder Noget for den, der skal bringe sin Capital i Bevægelse for at fyldestgjøre vort Ønske, maa vi give Haabet i saa bestemte Tal, at vi vilse

undsee os ved i Mellemtiden at forandre Lovven. Naar den ærede Minister siger, at den Lovgivende Magt ikke skal binde Hænderne paa sig, skal jeg bemærke, at de dog ikke blive absolut bundne, thi vi have afskillige Deviser for, at vi, skjøndt en eller anden Bestemmelse har været fastsat paa Tid, dog inden dette Tidsmaal var omme, have gjort Forandring deri, nota bene, naar det almene Vel krævede det i en saadan Grad, at man var overbevist om, at det i det Hele vilde være rigtigt at gjøre det. Hænderne blive altsaa ikke mere bundne, end der er nødvendigt, for at vi friste Folk til at gaae ind paa Bygningsforetagender af den Art. Jeg har slet ikke nogen dyb Overbevisning om, at vi i Virkeligheden vilde vinde Stort derved; det er et overordentligt stort Spørgsmaal. Som Kjøbenhavn nu er bestaffent, har den en Tilfod i alle Retninger af fornemme og af lave Proletarier; Alt, hvad der finder sig ringe i Landet, søger til Kjøbenhavn og finder der et tilfældigt Levebrød, thi Kjøbenhavn er stor i Fremtiden, stor i Indbildningen, men fattig i Virkeligheden. Der er Concurrence om Boliger i Kjøbenhavn og om alle de Gøder, som findes der; deriblandt den store Morstab, som kan staffles tilveie indenfor Byens Volde. Skal imidlertid det Forsøg gjøres, hvorvidt man virkelig kan trøste fattigere Folk — eller dem, der ikke engang ere fattige, men blot trænge til Boliger for passende Kjøb — ved Hjælp af hvad vi her gjøre, maae vi gjøre Forsøget saaledes, at det kan give Udbytte, men efter den Maade, hvorpaa vi ere gaaede frem med Skatteloven af 1857, maae vi være varlige og gjøre noget mere Bestemt, for ikke at faae Folk til at troe, at vi her i Kjøbenhavn letfærdigt forandre Skattelove. Dertil seer jeg imidlertid for min Part intet andet Middel end at stemme for Endringsforslaget af det ærede Medlem for Hjørring Amt (Fischer). Det er ganske naturligt, at jeg, naar jeg ikke faaer det, stemmer for Fleertallets og ikke for Mindretallets Forslag, thi dette gaar efter min Mening for vidt. Jeg troer, at det ærede Mindretal især har lagt Vægt paa Sundhedsbetragtningen og paa Moraliteten. Den Første troer jeg her er den secundaire, hvorimod jeg skal indrømme, at Moralitetsbetragtningen ikke